

ST. LUKE NEWSLETTER

St. Luke Serbian Orthodox Church
December 2005
Volume 4, Issue 10

December 2005

Volume 4, Issue 10

Inside this issue:

President's Corner	1
Two Christmas Days	2
A Reason for Joy	4
Brak i bracni problemi	5
Златни пир за Басариће	8
Hor "Serbiana"	9
Very Important News about the Newsletter	10
Битна вијест о црквеним новинама	10
Nominations for the Board	10
Schedule/Распоред	11
Financial Report	11

PRESIDENT'S CORNER

Dear Brothers and Sisters,

We are quickly approaching our annual meeting and elections on 11 December and I'd like to bring you all up to date on where we are regarding the task you sent this board to accomplish at our elections last January. The task was to complete plans for completing our renovation voted on September 2004, during the tenure of the last Parish Board.

The history of this project actually started four years ago when the Parish voted to sell our property on 16th Street, NW, in Washington, DC, and buy property where we could build a new St. Luke's. We eventually decided to buy what is now our current property with house, and renovate it. We have had many meetings and changed direction on several occasions what direction we would take as a community to build our building, including several different architectural designs, and even to buy an existing church, and to buy land and start from scratch. Many became frustrated by changing our minds, but we have only ourselves to blame, not one board, for these changes in direction. We prayed and prayed, until we finally settled on an approach to renovate/expand the bottom floor to include a chapel to fit over 130 people, and a hall to hold the same number.

Our current board has diligently worked with our architect and fellow parishioner, Mr. Bob Vujcic, to make this concept a reality. We've run into many problems with neighbors fighting our plans, and

these are now behind us with a signed agreement. Montgomery County has delayed us with sewer approvals, which we finally overcame. We also had delays with the plans themselves, but we now have the architectural renderings, and will have the detailed plans completed and submitted to the County on or shortly after our annual meeting. The approvals will take about 6 months, at which time we will be ready to start construction. This completes the planning phase that implements your wishes from last year. The last matter in our way, now, is financing.

You have heard from myself, from Donald Fish, our Treasurer, from Father Alex, and several board members both in the newsletter and at several meetings throughout the year on stewardship. Stewardship is more than just fund raising. It is about taking responsibility for our spiritual life and our fellow Christians through volunteerism, and by financially supporting our church and those in need. We have been very good about helping others in need and I thank you for your generosity. Volunteerism has been slow to catch on, except for those in the Kolo and a few core parishioners. Financially, as a parish, we are not all living up to what is needed to support our daily obligations, and support for the building fund, which will finance our renovation, have been meager at best.

Brothers and Sisters, we are at a crossroads as a parish. If you want a home for

(Continued on page 2)

(Continued from page 1)

our spiritual growth and a place of worship, we need financing to make our dreams a reality. We need your commitment to give generously and regularly to pay for both operations and the renovation. Several in the parish have been very generous and for that I thank you. Most, however, have not committed their support through pledges. Without evidence of commitment, both in pledges and donations to fulfill those pledges, we will not be able to secure a loan for the renovation, nor will we be able to pay our bills. Without the full support of all within our parish, our renovation will not become a reality and we will deplete our reserves within the next two years. The Board members have done all it can to cut expenses, but that is not enough when donations do not come in.

Brothers and sisters, I plead with you to pray and search your soul for the wisdom and generosity to support your church. Sacrifice is needed for us to achieve our

goals, let alone survive. The board has done what it can to keep our parish alive. It is now up to you to decide whether we will continue to exist, and if so, whether you still wish to build according to your agreed plans. If the answer is yes to both, then all of need to rededicate ourselves to supporting each other and our church by generously pledging for next year and giving to fulfill that pledge – every week – whether here or on vacation. Creditors don't care whether you are on vacation or here, they just want to get paid. Without your support, we will not survive as a parish.

I will cover all aspects of our accomplishments for the parish during my report on 11 December, but the bottom line is that the fate of this parish is in your hands. Please pray and decide to support our St Luke Serbian Orthodox Church.

Your Brother in Christ,
Mio

TWO CHRISTMAS DAYS

QUESTION:

I have a question regarding celebration of Christmas. I am Orthodox, my >husband comes from a family with one parent Jewish person and the other Protestant. Their family has always celebrated Christmas on December 25. For the last few years I have joined them, even though I did not feel comfortable and also celebrated it on January 6.

ANSWER:

While some Orthodox Christians still celebrate the Nativity of Our Lord according to the Julian calendar, which places December 25 thirteen days later -- on January 7 -- most Orthodox Christians in the US observe the feast according to the Revised Julian calendar, which places the Nativity on December 25.

If one is intent on properly celebrating the feast as an Orthodox Christian -- following the

But this year I want to have only one Christmas, the Orthodox one, for the sake of my children who are Orthodox and for myself, but I'm afraid that I will hurt feelings of my husband and his family and cause a split in the family.

Please, tell me if I should insist on having it my way, because I expect a

Nativity Fast which leads up to the Nativity and observing the feast itself first and foremost through the celebration of the liturgical services appropriate to it -- one will acknowledge that it is not possible to celebrate "two" Christmases, a "secular" and "religious" one.

With regard to your specific situation, I would consider the following:

(Continued on page 3)

(Continued from page 2)

Assuming that you are a member of an Orthodox parish, you should take into consideration the calendar it observes and the liturgical cycle surrounding the celebration of the Nativity. If your parish observes the Revised Julian calendar, which celebrates the feast on December 25, and there is no possibility of celebrating on January 7, then it is difficult, even impossible, to experience a proper Orthodox celebration in January. For Orthodox Christians, the feasts of the Church find their fullest expression in the Divine Liturgy of the feasts, of course with fellowship and social gatherings taking a secondary place in their observance. Here one not only needs to consider the situation of their family, but also the situation of their Christian family, the parish.

Concerning the situation in your family, it would seem that in the spirit of the writings of Saint Paul, one should not provoke others to anger or to place, as he writes in one of his epistles, "any obstacles in their way." If your parish indeed observes the Julian calendar, thereby allowing you to fully participate in Nativity liturgical services on January 7, you may wish to fully explain the situation to your husband and his non-Orthodox family and seek their understanding in the matter. If being a "no show" at the family dinner becomes a source of division or misunderstanding or the breakdown in the family bond, then it may be best to

attend the family gathering while still fasting and preparing for the Nativity celebration and Liturgy on January 7. If your parish observes the Revised Julian calendar with the Nativity celebration and Liturgy on December 25, then one would be hard pressed to explain how they can properly celebrate the Nativity on January 7 when the liturgical services of the Nativity had been held 13 days earlier. This would be especially true in the case of the liturgical celebration, since January 7 on the Revised Julian calendar is the Feast of the Synaxis of Saint John the Baptist, the day which follows the Great Feast of the Theophany, the Baptism of Our Lord in the Jordan.

Since you did not describe all the details of your particular situation, it is difficult for me to offer further comment. I would advise that you consider the means by which you may remain true to the liturgical observance of the Nativity in church while at the same time not giving cause for misunderstanding or disunity within the family. On a feast such as Nativity, in which Our Lord comes into the world to reunite God and mankind, it would not be appropriate to generate division or enmity, especially if the observance of the Nativity on January 7 does not involve observing the Nativity fast and participating in the liturgical services.

Technical Note:

Why are there two days for celebrating Christmas?

Christmas is always celebrated on December 25! But which day is December 25?

Some Orthodox celebrate Christmas on December 25 of the older calendar ("Julian Calendar"), some celebrate on December 25 of the revised calendar (secular or "Gregorian Calendar"). December 25 in the Julian Calendar is January 7 of the Gregorian Calendar.

The Julian Calendar has a leap year every 4 years. The current secular calendar (Gregorian Calendar) does not have a leap year in those years ending in "00" where the hundreds-part is not divisible by 5 -- and thus 1900, 2100, 2200, ... are not leap years. In both calendars the year 2000 is a leap year.

The Gregorian Calendar (sometimes called the Revised Julian Calendar) was adopted as the secular calendar in 1585 in parts of Western Europe, in 1753 in England and North America, and 1923 in Russia.

George Washington (1789-1797) was born on February 11 old calendar (i.e., before 1753). That is why his birthday is celebrated on February 22 ("Presidents Day", new calendar). In his times the difference between the old and new calendars was 11 days.

The two days when Christmas is celebrated drift apart an extra three days every 400 years. December 25 in the Julian Calendar becomes January 8 in the secular (Gregorian Calendar) starting in the year 2100.

The Julian Calendar is named after Julius Caesar. The Gregorian Calendar is named after Pope Gregory.

ANNUAL ASSEMBLY

We would like to remind and invite everybody that this year Annual Assembly will take place at our property:

10660 River Road
Potomac, MD 20854

December 11th, 2006
(after the Divine Liturgy)

ГОДИШЊА СКУПШТИНА

Позивају се сви парохијани да присуствују годишњој скупштини која ће се одржати на нашем имању:

10660 River Road
Potomac, MD 20854

11. децембра 2006
(након литургије)

A REASON FOR JOY

As we approach the Annual Assembly and I think back over the year, I feel a sense of joy, and pride, about our Parish and the things that we have accomplished even during these times of trial. I wish to share some of this with all of you.

With respect to our intended renovation: The permit for the sewer was finally approved by the County. A legal agreement was reached with our neighbors wherein they have agreed not to interfere with or try to block any renovation and/or future expansion that we undertake. Lastly, the plans have been submitted to the County for our Building Permit and it is only a matter of time until they are approved.

With respect to our devotion towards our Church and its growth, many people have helped in many different ways with no thought towards being rewarded. The following is a short list of contributions made to our Parish by various members: the cost of printing and mailing our monthly newsletter has been paid for by a member, the two new heat pumps that we needed were donated by a member, our show is plowed for free by a member, our sisters give of their time for several days prior to each main event to prepare the wonderful food that we enjoy, the Sunday School teachers help our children to learn more about their faith, our choir is present every Sunday to enrich our Liturgy, a computer has been installed in the Church office for use by the Executive Board, the Altar cloths and other Liturgical supplies are washed and ironed on a frequent basis, a file cabinet has been donated, many have helped to prepare

and clean up for our outdoor activities, food, liquor and other supplies have been donated to reduce our expenses, and most importantly, our architect has donated his time for four years to help us get our renovation plans to the point that they have been submitted. All of this work has been donated by so many people out of their sense of love and responsibility for our mission.

Additionally, you have been most generous this year in donating money for such special causes as the Asian Tsunami, hurricane Katrina, Kosovo, and the flood in Banat.

All of this reflects the Christian love and good works of our members. What is needed is for more of you to become more active in the support and daily life of our Church. Stewardship forms have been mailed to all and we are anxiously awaiting their return so that we can arrange for a loan in order to start our renovation this Spring. I know that many of you have held back in your giving because you were not aware of the progress that has been and is being made towards our future growth. If you each plan on coming to the Annual Assembly prepared to give a generous donation I hope that we may still be able to end the year in a financially acceptable position. It would be a terrible thing if the efforts of all those people mentioned above, and probably many others whom I am not aware of, were to be for nothing.

Dr. Donald Fish

BRAK I BRACNI PROBLEMI

Otac Milisa Petronijevec

Brak je svetinja i kao takav treba da bude cuvan i negovan. Supružnici u braku treba da su srećni i zadovoljni svojim bračnim životom. Samo od njih dvoje zavisi ta ljubav i sreća u braku. Garancija za srećan brak nigde ne postoji, iako se o srećnom braku neprestano priča, piše, vrše razna predavanja i proučavanja kako imati srećan brak. Da se stvori neka formula o srećnom braku tu se ne uspeva. Svi žele tu toplinu, neznost i ljubav braka, ali to svi ne dobijaju. Ako je Gospod centar bračne zajednice, a On je sam ljubav, zasto onda taj brak koji se rađa iz ljubavi i u zajednici je sa Vecitom ljubavi dozivlja ono najgore. Da li zbog udaljavanja od Vecite ljubavi, preuzimanja sve u svoje ruke?. Da li se akcentat više stavlja na telesno zblizavanje, a manje na duhovno? Koji su to sve uticajni faktori koji dovode jedan brak u cor sokak. Bračna ljubav supružnika jedna drugu ne isključuje, bračna ljubav jednu drugu dopunjuje. U knjizi Postanja u stihu 27 stoji "I stvori Bog covjeka po oblicju svojem, po oblicju Bozijemu stvori ga; musko i zansko stvpro ih." Cilj i svrha braka je radjane i vaspitanje dece. Privlacnost polova je "svetij estestva glas", koji poziva covjeka "da roditelj bude i da se ocem narece". Svojim sjedinjenjem supružnici, po ugledu na Boga Tvorca postaju i sami tvorci. Bog je Tvorac i Otac - ovde i covjek biva tvorac i otac. Sve sto je Bog stvorio to je sveto i bračna zajednica je sveta jer je On ustanvio i blagoslovio, knjiga Prva postanja st. 28 "Bog ih blagoslovi i rece im radjate se i monzite se ....." Znaci Bog je blagoslovio zajednicu nasih praroditelja Adama i Eve, i dao im blagoslov da se radjaju i mnoze da ispune zemlju svojim potomcima i da ovladaju njome, nije im dao blagoslov da se svadjaju i razvode. Korene bračne slabosti neversta i prevare nalazimo u Starom Zavetu u knjizi II Samuilova 12,9-12, Bog kori cara Davida zbog njegovog nepravednog ponasanja "Za sto si prezreo rijec Godpodnju cineci sto njemu nije po volji? Uriju Hetejina ubio si macem i uzeo si zenu njegovu sbei za zenu, a njega si ubio macem sinova Amonovijeh ....." Bračne svadje, mrznja to je djavolje oruzje koje uspesno deluje na razaranju bračne harmonije i bračne zajednice. Kada dodje do onog najgoreg, supružnici gube Boziji lik, izoblice se u sotonu, i onda pocinje takmicenje ko ce kome da nanese vece emotivne, psihicke boli, cak u svemu ovome dolazi i do fizickog bola. U tom slucaju brak vise nije brak ljubavi, razumevanja, nasuprot svemu tome to je brak mrznje, ljutine, gorcine, patnje i stradanja. Bračni supružnici snose punu odgovornost za njihovu sreću ili nesreću u braku. i pored toga sto ne postoji formula kako gajiti srećan brak ili kako doci do nesrećnog braka ipak postoji jedno eticko pravilo koga se niko ne pridržava, to je da jedno drugo postujemo i uzavavamo kao Bozansko ljudsko bice. Medjutim, kada se nerazum useli u nas razum, onda sve postaje nerazumno i nemoguce. Zato je veliki broj brakova koji su svoj bračni život pretvorili u pakao a jako je mali broj brakova koji su svoj nesrećan brak okrenuli u srećan. Odgovor za sve ovo provo treba da trazimo u sebi, a onda u drugome. Mozda ta velika ljudsaka sebičnost koja je propracena sa velikim "JA". "JA" je pocetak izolacije jednog

bračnog druga. "JA" stavlja sebe ne samo ispred svoga supružnika, nego i ispred Boga. "JA" je veliki egoizam i sebičnost koja ne prepoznaje - "MI". Kada bi u braku bilo vise toga "MI" sigurno bi bilo i vise ljubavi. Brak nije parterstvo vec je to jedna fizicka, duhovna i pravna zajednica dva lica razlicitog pola. Ako se iskljuci zajednica i postanu partneri onda partnerima nije ni tesko da se razidju, jer "JA" moze da zivi samo za sebe. Pored monogo drugih faktora koji uticu da brak ne bude uspesan je, sto niko deci ne govori o realnosti braka. Ogromna vecina koja stupa u brak zivi u neakvoj iluziji i nerealnoj masti o srećnom braku. Ta iluzija i masta brzo se pretvara u stvarnost i realnost. Mnogo toga sto se mastalo o srećnom braku ne postoji, to se onda zove razocarenje u brak. To je iluzija i obmana nase maste o srećnom braku. Brak je umetnost. Kao sto slikar udesava boje da bi nam na najljepši nacin mogao da pokaze svoju umetnost svoga uma i da mu se mi divimo tako je i brak satkan od mnogo razlicitih kompozicija koje sve treba na jedan najljepši nacin uskladiti kako bi normalno funkcionisao i od sebe odavao velicinu i ljubav bračnu. Brakova po sebi nema ni dobrih ni losih, vec kako ih mi napravimo. Moramo se sloziti i to, da ako jedan bračni drug daje sve od sebe a drugi ne zeli tu bračnu zajednicu ta bračna zajednica ne moze da opstane. Samo ako dvoje zelevu tu zajednicu onda se moze opstati u braku, brak poboljsati cak i do savrsenstva. Za brak je potrebna zrelost, razumevanje, podrška jedno-drugom i spremnost za zrtvovanje. Sta je bračna zrtva? Da bi se zrtvovali prvo nam je potrebno da imamo ljubav, onu ljubav o kojoj nam govori Gospod, o nesebičnoj ljubavi "Novu vam zapovest dajem, da ljubite jedni druge" Kako? "Kao sto sam ja vas ljubio, položivši život za mnoge" Sa ovim je sve receno. Ta nesebična samozrtvovana ljubav granica ni ogranicenja nema, ona je sveobuhvatna i svemocna. Takva je i roditeljska ljubav prema svojoj deci. Nema sta roditelji nebi ucinili za svoje bolesno dete, pogotovu majka i život bi dala da pomogne svome cedu. Samo ona ljubav koja je jaca od smrti, prava je i istinska ljubav. Takva se ljubav i zrtva u braku ocekuje. Ne selektivna, ovo mogu, a ovo ne mogu. Ovo volim, a ovo ne volim.

Nema lepseg ni svecanijeg mometa u životu od vencanja. Kada se blagodat Bozija spusta na mladence, kada dvoje postaju jedno. Sam obred prstenovanja, koji predstavlja zavet jedno prema drugom i prema Bogu. Obilazenje oko oltara tri puta, prestavlja vecitu bračnu vezu supružnika i vecitu vezu sa Bogom- Troicnost (poznato kao igra proroka Isaije). Jektenije i blagodarne molitve pune su molbi za srećan hriscanski brak. Da braku bude blagosloven, da im je dom pun svakog dobra, da su zasticeni od svih vidljivih i nevidljivih zlih sila, da im se dom ispuni sa sinovima i kcerima. Krunisani mladenci su ravni caru i carici. I pored toga sto su sve svete tajne podjednako vazne ali nijedna nije tako svecana i lepa kao vencanje. Vidljivo su krunisani krunama i sam Bog svojim nevidljivim prisustvom krunise i blagosilja brak. Apostol

(Continued on page 6)

(Continued from page 5)

koji se cita na vencanju ne mozemo ga druckije da nazovemo nego pravilnik bracnih supruznika. Efescima 5:20-23 u tako malo sve je napisano kako supruznici treba da se ponasanju jedno prema drugom. Nas Spasitelj Gospod Isus Hhritos na svadbi je zapoceo svoju misionarsku sluzbu. Na svadbi u Kani Galilejskoj ucinio je prvo svoje cudo, time sto je vodu pretvorio u vino, Jovan 2:1-12. Njegovim prisustvom On je i blagoslovio brak. On je ucinio ravnopravnim muza i zenu. On je sjedinitelj supruznike - Matej 19,4-6 "Sto Bog sastavi ljudi da ne razvajaju" To bi mogli da nazovemo i formulom braka. U poslanici 1 Kor.7,4 Sveti apostil Pavle nam kaze: "Zena nije gospodar od svojega tela, nego muz ; tako ni muz nije gospodar od svojega tela, nego zena" *** U stihovima 24 i 25 druge glave Knjige Postanja upravo nailazimo na svedocanstvo da je bracno zivljenje prevazilazenje, oslobadjanje od prirode i njeno prinosenje Bogu. U navedenim stihovima se kaze: "Zato ce ostaviti covjek oca svojega i mater svoju i pilepice se k zeni svojoj i bice dvoje jedno tjelo. A bejahu oboje goli, Adam i zena mu, i ne bjese ih sramota." Ocgledno je da nam se ukazuje na cinjenicu koja potvrđuje da stvarna bracna zajednica kao preduslov svog punog ostvarenja podrazumeva prevazilazenje prirodnog zivljenja i ozivljenje poznanja sebe i drugog kao slobodnih, bogolikih licnosti. Iznad svega stoji blagodatna ljubav, koja spaja i osvecuje bracnu zajednicu. Bog iz ljubavi blagosilja brak da bi se ljudi jos od samog pocetka ucili porodicioj zajednici. Da bi ziveli u jedinstvu i ljubavi po ugledu na Trojicno Bozanstvo, Oca, Sina i Svetog Duha - u jednoj sustini a u tri lica.

U braku, je vrlo mali broj supruznika koji citaju sveto pismo i apostol. Sveto Pismo treba da se cita svakog dana, ako nista drugo treba da se sto cesce procita apostol i Jevandjelje koje im se procitalo na vencanju. Sto cesce treba da se podsete sta je napisano i koja su im data uputstva, pravila ponasanja bracnih supruznika i odnosa jednog prema drugom.

Nasuprot vencanju, razvod ne predstavlja srecan momenat u ljudskom zivotu, to je najjnesrecniji momenat supruznika. Ma koliko obe strane zelee da ta zajednica prestane uvek neko ostaje vise povredjen. I taj "najbolji" razvod ostavlja iza sebe nezeljene emotivne posledice na bivse supruznike. Razvod je laksi za one brakove u kome nije bilo dece. Razisli se svak na svoju stranu za sebe. Za razliku razvoda braka u kome se rodilo dete ili deca, to je nesto sto ljudski um ne moze da zamisli tezinu tog razvoda koliko dozivotno ostavlja psihicke, emotivne posledice na decu iz tog braka. Kao sto postoje, ako mozemo tako da klasifikujemo brak, na dobre i lose isto tako mozemo da izvorsimo neku klasifikaciju u razvodu brakova na "dobre razvode, lose i najgore". "Dobri" su oni koji se razvode po dogovoru. Jednostavo su shvatili da nisu jedno za drugo i zelee da se razidju "mirnim" putem. U takvom braku ako je bilo dece, bivsi supruznici se dogove na jedan najcivilizovaniji naci kako ce da se oboje staraju o tom detedu ili deci i na koji nacin ce da im pruze pomoc da sto god je moguće da bezbolnije prihvate

razvod njihovih roditelja. Zaista ljudski, civilizovano, posteno na visin ljudske svesti i razuma sa kojom nas je Bog stvorio. Bivsi supruznici i dalje su prijatelji imaju zajednicki interes za njihovu decu i to na neki nacin "funkcionise". Druga malo teza kategorija razvoda braka jeste razvod zbog ne trpeljivosti. Tako je oznacen u brakorazvodnom pravu. Sta je to bracna netrpeljivost? Koji su to elementi koji dovode do netrpeljivosti? Mislim da ima puno sa kojima se supruznici zale zbog cega se kod njih uselila ne trpeljivost. Da navedemo one najlakse. Ne mogu vise sa njegovim. Svi me njegovi ili njeni nervijaju. I on ili ona mi se smucia pored njegovih. To su mali i bezazleni problemi koji dovode brakove do razvoda. Da kazemo, mesanje familije u jednu bracnu zajednicu dovodi do netrpeljivosti bracnih drugova i onda dolazi obracunavanje, ko je sta kome rekao i kada. Da kazemo svadja. Tu se izgovore najjprljavije reci, vredjanja, psovke.... da kazemo rat bez oruzja koji isto tako ubija. Nas narod za to ima lepu izreku - to su pogane stvari. Ova netrpeljivost ima i visi stepen i to je onaj najgori. Uselila se mirznja u jednog od bracnih drugova zbog treceg lica. To je kad jedno od njih dozivi ponovo "pravu" ljubav i vise ne moze ocima da vidi svoga supruznika. To je onda i kraj braka, ali nije kraj bez vecih posledica. Osoba iz ovakvog braka spremna je na sve da ucini samo da bude sa svojom novom ljubavi. Tu su mlatretiranja od emotivnih, psihicka, pa i fizicka. Pakao. Strasno je ziveti u ovakovom braku, a jos strasnije podnositi maltretiranja i torturu. Svi smo imali priliku da procitamo ili da slusamo na vestima kako je supruznik ubio svog supruznika radi trece osobe. Ima slucajeva gde je izvorsen i najaveci kriminal zbog te "velike ljubavi" da poubija celu svoju familiju. Dici ruku na svoju sopstvenu decu da bi bio ili bila sa svojom novom velikom ljubavi. To je kriminal u ljudsim oceima a u Bozijim to je zlocin.... Ni jedan razvod nije propracen bez mrznje, a mrznja ima cetiri svoja cina i to su: netrpeljivost, tvrdoglavost, inat i osveta.

Ima jos jedna vrsta razvoda koja se sve cesce pojavljuje. Znaci nije rodbina u pitanju nije preluba u pitanju niti neka velika ljubav, nego - JA TE VISLE NE VOLIM -. Iznenadjuje ali istinito. Imamo jedan brak koji služi kao primer. Uzivaju lep ugled kao supruznici kod svojih prijatelja u drustvu, gde god se nadju primer su svima kako treba jedan srecan brak da bude. U tom srecnom braku i deca se rode. Srecna deca. Srecna porododica. Putuju svuda zajedno. Svi ih vide srecne i zajedno. Sto bi se reklo Boziji blagoslov ih svuda prati. Lepa kuc, dobar posao, luksuzni auto, skupa putovanja. Sve ugodnosti ovoga sveta se slila kod njih. I niko ne sluti da moze nesto lose da se desi ovako srecnom braku. Cak niko ne moze ni da nasluti, a kamoli da zamisli da ovako srecan brak ima i svoj kraj. Sreca traje samo dok ljubav traje, kada ljubav nema sreca prestaje. Ja znam vise takvih srecnih brakova. Na zalost ja i znam da neki od tih srecnih brakova vise neki ne postoje. Iznecu vam slucaj jednog srecnog braka. On je završio fakultet.

(Continued on page 7)

(Continued from page 6)

Po završetku studija nije nasao posao u svojoj struci, došao je u Vasington gde mu žive roditelji. Supruga se zaposlila u Institutu za bakteriološka istraživanja, a on je dobio posao u biblioteci. Tu smo se i upoznali. Lep, viskok, crnokos, nekih sovjih tridesetak godina. Družimo se i pričamo o svemu, pa i o našim porodicama. On ima jednog sina kome je tek dve godine. Kao i svki roditelj, vrlo je ponosan i srećan što ima sina. Ponosan i srećan i što ima divnu suprugu. Pokazuje mi slike od deteta, supruge, roditelja, prijatelja. Iz nejdgovih priča ja sam upoznao mnoge njegove prijatelje, a kasnije sam i lično upoznao njegovu suprugu i mnoge njihove prijatelje. Oni su bas divan par. Srećna familija. Svuda idu zajedno. Kuca, posao, sve što treba za život. Ona ima lepo zvanje i divan posao. .... Na poslu kod mene svi su oduševljeni njihovim brakom. Lepi, mladi, perspektivni. Jednom recju srećna porodica. Božiji blagoslov nad njima i sa njima. Jednog dana pozva me telefonom i zamoli me da dodjem u restoran ima nesto vrlo vazno da razgovara samnom. Ja nisam ni slutio šta može da bude. Jedno što mi je prošlo kroz glavu da možda nije nasao posao u svojoj struci pa napusta biblioteku i hoće da se oprosti samnom. Prilazim mu i sa lica citam da se nesto strasno desilo. On je sav izgubljen, izbezumljen, izoblicen. Ja ga odmah pitam da li je sve u redu sa sinom, familijom. On me poglda i poće da place. Ja opet pitam da li je sve u redu sa sinom, on predahnu, uze vazduh uze me za ruku i reče: “Ti ne možeš da zamisliš šta mi je moja supruga rekla” ja onako izbezumljen ga pita šta ti je rekao strasno kada tako loše izgledas. Priča ide ovako. On je došao sa posla i po obicajenom, pre vecere iamli su koktel, veceru i uz veceru popili su nekoliko casa vina. Po završetku vecere žena mu je rekala da ima nesto vrlo vazno da mu kaže i zato je bolje da idu u sobu da razgovaraju da ne bi dete slusalo. Po njenom predlgu ustao je iza stola i otisli u sobu. U sobi mu je stojeci pored njega rekla “JA TE VISE NE VOLIM”. U provom momentu nije shvatio šta mu ona kaže, pa ju je zamolio da mu jos jednom ponovi. Ona mu je ponovila iste reci. Ta njena izjava pogodila ga je kao grom iz vedra neba. Nije mogo da dodje k sebi. Celu noc nije spavao, samo je razmislio šta da radi da sacuva svoj brak i da bude sa svojom ženom koju neizmerno voli. Ja sam ga salusao. Dao sam mu nekoliko predloga. Prvo, da porazgovara sa svojom suprugom da vidi šta je nju dovelo da mu tako nesto kaže. Drugo, da to sve isprica svojim roditeljima, zatim da idu kod njihovog sveštenika i zadnje da idu kod bracnog savetnika.. Uvece me je zvao prvo da me pita da razgovaram sa njegovm surugom, što je ona odbila da razgovra samnom, ali je predlozila da se nadjemo za vrem rucka u jednom restoranu. Sto sam ja prihvatio. Onda mi je rekao da ona odbija sve varijante, ali postoji mogucnost da će ici kod bracnog savetnika. Od tog momenta ja sam posto njegov najveci prijatelj, savetnik, osoba za slusanje.... Sutradan sastao sam se sa njegovom suprugom. Pozdravili smo se rezervom sumnje jedono u drugo. Provo što mi je rekla “Ja znam da si ti na strani mog supruga”, Na to sam joj ja odgovorio da nisam ni na jednoj strani dok ne cujem od nje šta je problem, a onda bih zeleo sa obadvoje da razgovaram i

tek onda cu znati ciju stranu zastupam. Njeno izlaganje je pocelo ovako. U zadnjih šest meseci ja nista ne osećam prema njemu. Misila sam se dan i noc da pronadjem motiv koji me odvaja od njega, ali nisam uspela da nadjem. On je dobar, jako pazljiv prema meni, prema detetu. Sve nam cini sve nam ugadja bas nemam sacim bi se pozalila na njega. Porde svega ovoga ja jednostavo nista emotivno ne osećam prema njemu. Prosto me iritira njegovo prisustvo, njegov dodir ne mogu da podnesem. Kada smo imali intimne odnose, ja sam to samo radila da bi njega zadovoljila. U tom mometu, ja sam prvo mrzela njega, onda sam se ja osećala kao prostitutka kaoja zadovoljava svog kolijenta. Na moje pitanje šta ona misli o posledicama njenog deteta, ona mi je hladno odgovorila da njeno dete nije ni prvo ni poslednje ciji će se roditelji razvesti. Video sam da ona zna šta hoće, i da je u svojim namerama odlucna. Tu pomoci nema. Jos smo malo razgovarali o drugim stvarima, o zajednickim prijateljima, ali njenog supruga vise ni jedonom do kraja naseg rucka nismo spomenuli. Ovo je bio i moj zadnji susret sa njom. On me je cekao da mu ja kazem kako je protekao nas sastanak. Ja sa mu sve tacno ispricao. On me je pitao da li ja mislim da njihov brak može biti spase. Na to ja sam mu rekao da od njegov braka nema nista, ali ako ona pristane da ide kod bracnog savetnika da obavezno ide. On je nastavio, da bi on sve ucinio da oni svi budu zajedno. Da njemu nije vazno što ga ona ne voli, ali on nju voli i da će sve uciniti samo, samo da sacuva brak. Ja sam bio iskren i zeleo sam da i on shvati neke stvari, ali sam i njega isto tako razumeo da mu je jako tesko da prihvati istunu da njegov brak je na ivici propasti. On se bori, on nju voli, on zeli da nastavi bracki život sa svojom suprugom po svaku cenu. Njemu nije vazno što ga ona ne voli, što ona nema vise ljubav prema njemu, sve to nije vazno. Istina je goraka, gorcija od pelena, ali jenom kada se prihvati sladja je od melema. Ja sa mu rekao moje predpostavke kako će se odvijati ciklus u njihovoj zajednici. Prvo sa mu rekao da ona neće vise spavati sa njime, onda će jednog dana otici i tu je svemu kraj.

Ona se slozila da idu kod bracnog savetnika. Posle dva meseca ona se preselila u drugu sobu i vise zajedno nisu spavali. Posle godinu dana posećivanja bracnog savetnika, jednog dana mu je rekla da ona napusta kuci i ide da zivi u iznajmljenom stanu sama bez deteta. On je jos spreman da je ceka, i ceka će i nada će se, ali njegovo nadanje i cekanje bice uzalud. On vise nije on. On je izgubio svoj identitet. Spustio je sebe na najnizu tacku postojanja. On je izbezumljen, izgubljen. On je sada niko i nista. On pati i on strada, ali uvek gaji neku nadu da će to sve biti u redu. Ne može da shvati da ga ona vise ne zeli. Ne može da shvati svoj život i život svoga sina bez nje. Na suprotno svemu ovom, ona zna šta hoće i nju puno ne boli ni za kim. Od zene koja je znala da voli, pretvorila se u zlu ženu koja zna da mrzi. Koja ne oseća ni za koga nista, nego samo misli na sebe na sopstevo JA.

(Continued on page 8)

(Continued from page 7)

Od kako je sveta i veka oduvek su postojale zene koje su na neki naci gledale sebe da zadovolje ne osvrucuci se ni na kog vise. Uzecu neke primere koji su svima poznati iz Svetog Pisama: "Opet besni irodijada, opet trazi glavu Jovanovu". Azdaja, skorpije i zmiје bojale su se svetog Jovana u pustinji, a Irodijada mu je odsekla glavu. Proroka Danila bacenog u jamu lavovi su posetili, a Jezavelja ubi pravednoga Navuteja. Kit je sacuvao Jonu u svojoj utrobi, a Dalila odsekavsi kosu i svezavsi Samsona predala ga je neprijateljima. Proroka Iliju su gavrani hranili u gorama, a Jezavelja i onda kada je na njegovu molitvu pao blagotvorni dazd (kisa), zela smrt njemu. "Ako si ti Ilija, a ja Jezavelja, tako da mi ucinine bogovi i tako da mi pomognu, ako sutra u ovo doba ne prinesem na zrtvu dusu tvoju kao dusu ma koga od pobijenih". Ilija se uplasi i pobeze sapsavajuci dusu svoju. Na suprotim losim primerima veci je borj dobrih suprugа, majki, baka. Pre svega i iznad svih treba da spomenemo mojkу Boziju, koja je olicenje svih devica i majki. Onda svete deve i mucenice, nase mile i drage majke. Lep prime dobre majke je opiso Milovan Glisic u svojoj pripovetci "Prva brazda" udovicu Mijonu.

Prava zene nisu uvek bila ravnopravna sa muzem. U starom zavetu po Mijsijevom zakonu prava zenina nisu postojala tako reci. Zena je bila potcinjena supругу i mogoa ju je "otпустiti" iz bilo kog razloga. Dok je zena imala velikih problema da bi napustila svog supруга. U knjizi Ponovljenih zakona 24,1-4 "Kad ko uzme zenu i ozeni se njom, pa se dogodi da mu ona ne bude po volji, sto on nadje na njozi sto

god ruzno, neka joj napise knjigu raspusnu i da joj u ruke, pa neka je optusti iz svej kuce .....

Uvek je bilio tesko negovati brak. Sada su nastala strasna i teska vremena da se brak sacuva i odrzi kao duhovna zajednica supruznika. Bracna zajednica kod ogromen vecine nema nikakovog smisla ni znacenja. Kao prvo, ljudi su se odaljili od Boga, izgubili su Boziji strah i Boziju ljubav. Niko vise nece da trpi nikoga, jer svako moze da zivi sam za sebe. Obrazovanje i posao postali su jedan od glavnih faktora razovoda. U davna vremna ovj problem nije postojao iz prostog razloga sto su ulazili u brak sa polnom zreloscu, sa 15 ili 16 godina. Nije bilo fakulteta niti nekih obaveza, pa su se rano uzimali. Danas su "nagoni" isti, cak i jos veci jer se sablazan namece na svakom mestu, a svi cekaju da zavrse skole, fakultete i zene se sa 25, 30, neki i kasnije. i za to vreme naravno da imaju problem koji nekada mladi ljudi nisu imali. Masa ih se opredjeljuje za seks pre braka a ona manjina koja se uzdrzava je ismejana od vecine.

Tu sigurnost sto pruza posao, dobra je. Ta sigurnost da mozemo da zivimo sami i da nam niko ne treba, losa je. Sta da se radi, svi se pitaju, a niko nikakav odgovor ne daje. Treba samo da se vratimo prvoj Ljubavi, Bogu. Da brak bude hriscanska zajednica, Da je Bog stub naseg braka i ljubavi. Da prepoznamo da smo mi stvorenja Bozija i da smo nemocni bez njegove pomoci.

Mt. 27,27-28 "Culi ste kao je kazano starima: Ne cini preljubu, 28. A ja vam kazem da svaki koji pogleda na zenu sa zeljom za njom, vec je ucinio preljubu sa njom u srcu svom"

ЗЛАТНИ ПИР ЗА БАСАРИЋЕ

Наши парохијани Бошко и Јулика Басарић прославили су слатни пир 26. августа 2005. у Зеници, гдје су се упознали и вјенчали.

Бог им је подарио двоје дјеце: Јасну и Младена и петоро унучади: Наташу, Сању, Вању, Александра и Хану.

Чланови су наше Цркве "Св. Лука" преко 10 година, а Јулика је 10 година чланица Кола српских сестара "Мала Госпојина".

Слика на десној страни су Јулика и Бошко из млађих дана.

SRPSKI MESOVITI HOR IZ VASINGTONA I OKOLINE ‘SERBIANA’

Srpski mesoviti hor iz Vasingtona i okoline ‘Serbiana’ pod upravom umetnickog direktora i glavne dirigentkinje hora Gordane Balac, 28. avgusta izveo je koncert u cast uglednog parohijana Srpske Pravoslavne crkve Sv.Luke u Vasingtonu, Dr.Alex-a Dragnich-a, u njegovom domu za penzionere u Bowie-u, Maryland.

Pre koncerta prisutnima se obratio predsednik hora Zoran Bucalo i najavio da se koncert odrzava u cast naseg istaknutog naucnika, dobitnika mnogih medjunarosnih priznanja za njegov naucni rad u oblasti drustveno-politickih nauka od kojih istaknuto mesto zauzima

vise decenija dugo clanstvo Dr. Dragnica u Srpskoj akademiji nauka i umetnosti.

Nakon pozdravne reci, pred preko sto prisutnih posetilaca izveden je jednosatni program koji se sastojao od nekoliko distinktnih blokova kompozicija .Pre svakog bloka

publici je u nekoliko recenica objasnjeno znacenje i smisao kompozicija koje je upravo trebalo da cuju .

U prvom bloku izbedene su duhovne kompozicije

Kedrova, Bortnjanskog i Stevana Mokranjca sto je naislo na veoma dobar prijem publike nenaviknute na harmonije i melodije pravoslavne duhovne muzike. Svim kompozicijama dirigovala je maestra Gordana Balac osim Heruvimske pesme Stevana Mokranjca koju je uspesno dirigovao asistent glavne dirigentkinje Ken Kosovac

U drugom bloku predstavljen je svetovni opus Stevana Mokranjca izvodjenjem njegove Druge Rukoveti a zatim je atmosfera Beograda sezdesetih godina proslog veka docarana kompozicijom “Pod sjajem zvezda” savremenog srpskog kompozitora Predraga Ivanovica.

U narednom bloku izvedene su tri narodne kompozicije u aranzmanu Gordane Balac:

“Kad ja podjoh na bembasu” cija melodija vuca korene iz Jevrejske tradicije i dve

ruske narodne pesme u aranzmanu za zenski hor: Ivushka i Rjabinushka.

Program je nastavljen izvodjenjem tri pesme za muski hor pisane u najboljoj tradiciji americke muzike za “kvartet iz berbernice” (Barber Shop Quartet) : “Tell Me Why”, “Cary Me Back To Old Virginny” i “ I Believe”.

U poslednjem bloku izvedene su dve efektne narodne pesme u aranzmanu Gordane Balac za mesoviti hor: vranjanska “Simbil cvece” i crnogorska “Jos ne svice rujna zora” da bi koncert bio okoncan bugarskom pesmom

Umetnicka direktorica i glavna dirigentkinja hora Gordane Balac diriguje srpski mesoviti hor iz Vasingtona ‘Serbiana’ u cast uglednog parohijana Srpske Pravoslavne crkve Sv.Luke, Dr.Alex-a Dragnich-a, u njegovom domu za penzionere u Bowie-u, Maryland (28. august 2005.)

“Tudora” nepoznatog autora iz 15. veka

Nakon zavrsetka koncerta,vidno dirnut ukazanom paznjom, professor Dragnich se duboko zahvalio horu na veoma uspelom koncertu i prisutnim kolegama iz doma na dolasku na koncert.

Vec sutradan popodne professor Dragnich je javio kako mu je tridesetak kolega iz penzionerskog doma prislo tokom dorucka i biranim recima pohvale govorilo o koncertu prethodne veceri a poseban kuriozitet predstavlja izjava jednog stanovnika doma da je nakon koncerta, impresioniran lepotom dotad njemu nepoznate muzicke tradicije promenio svoje negativno misljenje o Srbima!

VERY IMPORTANT NEWS REGARDING NEWSLETTER

Please be advised that the funding provided for printing and mailing the newsletter will not be available to us any more (this is the last sponsored issue).

We will continue to publish newsletters, however, only limited numbers that will not be mailed anymore but available on the first come first serve basis after Sunday Liturgies.

We strongly encourage everybody with Internet access to subscribe to the electronic version of the newsletter. Additional reason to subscribe is that we are planning to replace our periodic mailings with the electronic to save some cost.

Go to <http://www.svluka.org/subscribe> to subscribe.

ЈАКО БИТНА ВИЈЕСТ О НАШИМ НОВИНАМА

Обавјештавамо све парохијане да је ово задње издање наших новина које добијају путем поште, јер више немамо обезбјеђено финансирање.

Ми ћемо наставити да штампамо новине у јакו смањеном броју. Новине ће бити доступне након Литургија (због малог броја ко приви дође - добија).

Позивамо све парохијане са Интернет приступом да се опредјеле за електронску верзију новина. Разлог више је тај што планирамо да престанемо са слањем писама са обавјештењима и пређемо на е-маил у циљу уштеда.

Пријавите се на <http://www.svluka.org/subscribe>

NOMINATIONS FOR THE CHURCH BOARD

We are less than two weeks away from the annual assembly meeting at our St. Luke Serbian Orthodox Church in Potomac, MD, and current Board asked Dr. Draginja Fish and myself to contact potential nominees for the positions on the Board and get their prior consent to serve on the church Board for the upcoming year.

Positions available:

Church Board (meets once a month):

1. Board President
2. First Vice President
3. Second Vice president
4. Financial Secretary
5. Secretary
6. Treasurer
7. Member at Large
8. Member at Large
9. Member at Large

Auditing Board (meets once or twice a year):

1. Chair of the Auditing Board
2. Member
3. Member

Delegate to the Diocese (attends Diocesan conference, once a year):

1. Delegate
2. Substitute

I am calling upon all members of our parish who have time and energy to help running the business side of our church to submit their names to me in person or by e-mail 73BUCALO@cua.edu (Dr. Draginja Fish is out of town until December 7th) or the names of the people who they believe would be able and willing to take upon the responsibility at

this very critical time in our church.

Please contact the person and get his/her consent prior to submitting his/her name to me.

Having a list of people who gave their prior consent for nomination to the position on the Board makes the election process during the annual assembly meeting proceed quickly and swiftly.

However, nominations for each and every position WILL BE accepted from the floor during the annual assembly meeting on December 11.

If you plan to nominate someone during the meeting, again, please contact that person prior to the meeting and get his/her consent to run for the position for which you will nominate him/her.

Please bare in mind that all Board members are expected to take charge and lead efforts of our parish and volunteer their time for the common cause. If one is unable to commit time due to the family or work related obligations, he/she should carefully reconsider if he/she should take up position on the Board or not. Such person may be very helpful in contributing his/her skills, time and energy when available, like during the picnics and fundraising functions and will be more than welcome to do so.

Every minute spent volunteering for the church is not only noble by itself, but is and will be highly appreciated by all of us gathered around St. Luke Serbian Orthodox Church, who love our church and care for it.

Thanks,
Zoran Bucalo

SCHEDULE OF SERVICES

DECEMBER 2005

Sunday 4	ENTRANCE OF THE MOST HOLY THEOTOKOS IN THE TEMPLE (VAVEDENJE); Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.
Saturday 10	Divine Liturgy in the chapel at 10AM, followed by a one year Parastos for long-time member Sarah Milkovich.
Sunday 11	Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.
Sunday 18	Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.
Monday 19	ST. NICHOLAS THE WONDERWORKER; Divine Liturgy in the chapel at 10AM
Sunday 25	Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ДЕЦЕМБАР 2005

Недеља 4	УВОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ У ХРАМ (ВАВЕДЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ): Света Литургија у 1000час у Wayside School
Субота 10	Света Литургија у капели у 1000час, након Литургије Парастос (годину дана) за дугогодишњег члана Сару Милковић
Недеља 11	Света Литургија у 1000час у Wayside School
Недеља 18	Света Литургија у 1000час у Wayside School
Понед. 19	СВЕТИ НИКОЛА ЧУДОТВОРАЦ; Света Литургија у капели у 1000час
Недеља 25	Света Литургија у 1000час у Wayside School

FINANCIAL POSITION OF OUR CHURCH AS OF OCTOBER 3, 2005

<u>Income</u>		<u>Expenses</u>	
Worship & Diocese	90,717	Worship & Diocese	20,150
Building Fund	5,145	Priest	58,197
Mortgage Fund	12,571	Office	9,597
Socials	30,556	Mortgage	42,358
		Maintenance & Utilities	13,702
		Renovations	47,180
		Socials	11,239
<u>Totals</u>	138,989		202,423
<u>Net Position</u>	<u>\$-63,434</u>		

**ST. LUKE SERBIAN
ORTHODOX CHURCH**

10660 River Road
Potomac, MD 20854

Phone: 301-299-2704

Fax: 301-299-2706

www.svluka.org

WE WANT TO HEAR FROM YOU!

If you have comments, questions, suggestions... if you were touched by a story and would like to talk about it, if you have something you would like to share or for any other reasons feel free to contact Father Alex.

You can send letters to the above address, call (301) 299-2704, e-mail FatherMicich@svluka.org or even best talk to Father in person after a liturgy.

ПОЗИВАМО ВАС ДА НАМ СЕ ЈАВЉАТЕ!

Ако би вољели да нешто питате, коментаришете, препоручите.... Ако сте дирнути неком причом и жељели би сте да причате о томеч ако имате нешто да подијелите са свима нама слободно се јавите оцу Алекси.

Можете слати писма на црквену адресу, позвати (301) 299-2704, послати емајл на FatherMicich@svluka.org или чак најбоље попричати са оцем Алексом након литургије.